

[Ole Vig Jensen.]

hjem til sit eget uddannelsesvæsen, og skulle det være tilfældet, er der formentlig overensstemmelse mellem ministeren og mig i ønsket om at få en drøftelse af dansk voksenundervisning, om dens målsætning og placering i det samlede uddannelsessystem.

Men ud over en sådan bred debat, hvor også begrebet livslang uddannelse og udvikling må indgå som et realistisk mål i vor uddannelsespolitik, vil det være ønskeligt at tage udgangspunkt i den uddannelseslovgivning, der skal gennemføres allerede i denne eller i næste folketingssamling. Jeg tænker på så betydelig love som folkeskoleloven, skolestyrelsesloven, lov om amtscentraler og landscentral for undervisningsmidler, lov om fritidsundervisning, lov om radiospredning, lov om universiteternes styrelse og folkebiblioteksloven. Når vi kender til problemerne med at få sådanne love gennemført blot enkeltvis og isoleret, så vil formentlig selv garvede politikere i denne sal blive forstemt ved tanken om at skulle koordinere og prioritere så megen betydende lovgivning på så kort tid. Ikke desto mindre vil det blive kravet, hvis vi ikke fortsat skal behandle voksenundervisningen isoleret, men betragte dette område i sammenhæng med andre dele af vort uddannelsessystem.

Alle de førnævnte love vil på forskellig vis have tilknytning til voksenundervisningen, eller sagt på en anden måde: voksenundervisningen har vitale interesser at varetage ved den fremtidige udformning af disse love, og det er min opfattelse, at der hos folketinet og hos undervisningsministeren ligger en ganske særlig forpligtelse til at sikre voksenundervisningen en stærkere placering i det samlede uddannelsesbillede. Vi kan ikke længere forsvare, at omkring 70 pct. af den voksne danske befolkning kun har en 7-årig eller måske en endnu kortere skolegang bag sig.

Vort største uddannelsespolitiske problem i dag er måske i virkeligheden uddannelseskløften mellem dem, der fik en god og lang uddannelse, og de mange, som ikke fik chancen eller måske ikke udnyttede den. Det har været erfaringen også i andre lande, at nye uddannelses tilbud blot har betydet en endnu bedre uddannelse af de i forvejen veluddannede og derfor en uddybning af

den kløft, som samtidig afspejler en øget forskel i netop unges og voksnes uddannelsesmæssige forudsætninger. Med al respekt for ønsket om at gøre folkeskolen til en endnu bedre skole for vore børn og unge kan vi ikke længere afstå fra at tage stilling til tilsvarende forbedrede uddannelsesmuligheder for forældregenerationen.

Vi skal ikke blot fremover interessere os for, hvordan man sikrer den voksne generation en stadig aktuel folkeskolekompetence, så samværet i hjem og familie kan udvikle sig harmonisk og meningsfyldt, men vi må også gennem bredere uddannelses tilbud hjælpe mennesker til at mestre de stadige forandringer på arbejdspladsen og i samfundet i det hele taget. Det er udfordringen til os, at samfundets uddannelses tilbud skal være for de mange. Jeg er ganske klar over, at det ikke er en opgave, vi løser hverken i dag eller i morgen, men de første skridt skal tages nu. Jeg imødesker derfor ministerens besvarelse i dag med stor interesse.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg takker for forespørgslen og dermed for denne anledning til at få en debat af mere principiel karakter omkring voksenundervisningen.

Jeg vil gerne indledningsvis minde om, at voksenundervisningsspørgsmålet er meget omfattende og som bekendt har tilknytning til mange forskellige ministerier.

Det er rigtigt som påpeget af forespørgerne, at voksenundervisningen er inde i en stærk udvikling, og at denne udvikling efter al sandsynlighed vil fortsætte i de kommende årtier. Det er derfor ønskeligt, at der på alle niveauer og inden for alle former for voksenundervisning føres en formåls- og indholdsdebat, sådan at vi kan få præciseret, hvad der vil blive voksenundervisningens opgaver i de kommende år. Der er så meget mere grund til at opmuntre og inspirere til en sådan debat, som voksenundervisningen sammenlignet med andre dele af vort uddannelsessystem bl. a. på grund af dens mangeartede formål har vanskeligheder med at formulere sin placering i helheden. I en brydningstid som den, vi oplever i disse år med reformer og nyskabelser inden for bogstavelig talt alle dele af uddannelsessystemet, har samfundet en oplagt interesse